

tako prijetno, tako toplo, da so se vzbujale spomladi še lepše in veselejše nego so bile poprej. In to je bilo angelcem tako všeč, da od te dobe vsako leto, kadar na zimo cvetje uvene, plakajo iz ljubezni do cvetok, da ne bi umrle za vselej.

Ljudje pravijo, da je to sneg, ali to ni sneg, ampak angelske solze.“

Otrokoma je zastajala sapa, in zrla sta babico tako začudeno.

„Kako more sneg greti cvetke, babica, saj je mrzel?“

„Za tebe je mrzel, ali cvetice greje. Da si ti cvetica, bi grel tudi tebe.“

„Viš, Karolček!“ si je odddehnila Francka, „cvetice greje. Ti tega ne veš, pa babica to vé!“

Pred jaslicami.

Ah, v bornih jaslicah
Se joče božji Sin,
Nebeški angelci
Hitijo iz daljin.

V pobožnih srcih vseh
Veselje se rodi,
Vse k bornim jaslicam
Boga častit hiti.

Na krilih radostno
K pastircem prihité
In pesem pevajo:
Oj blagor vam, ljudje!

Ah, deca, tudi ti
Poklekni h jaslim zdaj
In moli Jezuščka,
Da prideš k njemu v raj.

Aleksij Ivanov.

